

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/7/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812010331
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8812010331.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Petra Tobiaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 9.4.2015, v trestnej veci obžalovaného Q. U. pre zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods.2 písm. d) Tr. zák. a iné o odvolaní okresného prokurátora a obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 29.1.2014 sp. zn. 2T 132/2012, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/,c/,d/ Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.
Obžalovaného Q. U., nar. XX.XX.XXXX v Q., okr. V.
nad K., trvale bytom Q., ul. L. č.
XXX/XX,

u z n á v a v i n n ý m , ž e

-dňa 21.02.2012 v čase okolo 21.30 hod. na rómskej osade v obci Q., okr. V. nad K., v chatrči patriacej B. K., obžalovaný prišiel k svojej družke P. X. a udrel ju jedenkrát po líci, následne chytil sekeru a ostrou hranou ju jedenkrát zasiahol do oblasti chrbta, vyhrážal sa jej pritom, že ju zabije a keď sa ešte jedenkrát rozohnal sekerou, že ju zasiahne, priskočil k nemu P. K., ktorý mu sekeru vytrhol z ruky a zahodil ju pod kreslo, následne P. X. a obž. Q. U. odišli do domu do izby, ktorú obývali v obytnom dome v uvedenej osade, a tam obžalovaný zatvoril vstupné dvere do izby držiac P. X. za ruku v oblasti pleca, pričom zobral do ruky horiacu sviečku, ktorá sa tam nachádzala a touto podpálil matrac na jednej z postelí, pričom P. X. sa vyhrážal, že tu zhorí so svojimi deťmi, ktoré sa v tom čase
3To 7/15

v izbe nenachádzali, čím obžalovaný svojím konaním vzbudil dôvodnú obavu o svoj život u poškodenej P. X. a spôsobil jej zranenia a to povrchovú sečnú ranu chrbta v úrovni kože pri vonkajšom dolnom okraji ľavej lopatky, neprenikajúcu celou hrúbkou kože s dobou liečenia 5 - 6 dní,

t e d a

- dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu prečinu, ktorého sa dopustil v úmysle spôsobiť inému ujmu na zdraví a konanie smerovalo voči chránenej osobe, avšak k dokonaniu prečinu nedošlo,
- inému bez oprávnenia bránil užívať osobnú slobodu a taký čin spáchal na chránenej osobe,
- inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to vzbudilo dôvodnú obavu a čin spáchal na chránenej osobe,

č í m s p á c h a l

- prečin ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona,
- zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zákona a poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona,
- prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona

a za to mu súd

u k l a d á

Podľa § 183 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., pri zistení prevahy priťažujúcich okolností podľa § 38 ods.2, ods.4 Tr. zák., § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák. s ú h r n ý trest odňatia slobody vo výmere 5 (piatich) rokov.

Podľa § 48 ods.2 písm. b) Tr. zák. ho pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušuje výrok o treste uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 2T 59/2012 zo dňa 23.3.2012, ktorým bol uložený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodenú D?VERA zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom v Bratislave, Einsteinova 25, IČO 35 942 436 s jej nárokom na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného Q. U. z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom uznal okresný súd obž. Q. U. vinným zo zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zákona a poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona a z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. a § 139 ods.1 písm. c) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že
-dňa 21.02.2012 v čase okolo 21.30 hod. na rómskej osade v obci Q., okr. V. nad K., v chatrči patriacej B. K., obžalovaný prišiel k svojej družke P. X. a udrel ju jedenkrát po líci, následne chytil sekeru a ostrou hranou ju jedenkrát zasiahol do oblasti chrbta, vyhrážal sa jej pritom, že ju zabije a keď sa ešte jedenkrát rozohnal sekerou, že ju zasiahne, priskočil k nemu P. K., sekeru mu vytrhol z ruky a zahodil pod kreslo, následne P. X. a obž. Q. U. odišli do domu do izby, ktorú obývali v obytnom dome v uvedenej osade, a tam obžalovaný zatvoril vstupné dvere do izby držiac P. X. za ruku v oblasti pleca, pričom zobral do ruky horiacu sviečku, ktorá sa tam nachádzala a touto podpálil matrac na jednej z postelí, pričom P. X. sa vyhrážal, že tu zhorí so svojimi deťmi, ktoré sa v tom čase v izbe nenachádzali, čím obžalovaný svojím konaním vzbudil dôvodnú obavu o svoj život u poškodenej P. X. a spôsobil jej zranenia a to povrchovú sečnú ranu chrbta v úrovni kože pri vonkajšom dolnom okraji ľavej lopatky, neprenikajúcu celou hrúbkou kože s dobou liečenia 5 - 6 dní.

Za to mu podľa § 183 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods.4 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 41 ods.1, ods.2 Tr. zákona, § 42 ods.1 Tr. zákona uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. ho pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Súčasne prvostupňový súd zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 2T 59/2012 zo dňa 23.3.2012 právoplatného dňa 9.5.2012, ktorým bolo obžalovanému podľa

§ 212 ods.2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodenú spoločnosť Dôvera ZP a.s. Nitra s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní, podal odvolanie okresný prokurátor a v zákonom stanovenej lehote proti nemu podal odvolanie aj obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu.

Okresný prokurátor v podstate nesúhlasil so záverom prvostupňového súdu, ktorý konanie obžalovaného ne kvalifikoval aj ako zločin ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 155 ods. 1,2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. Nesúhlasil ani s dôvodmi prvostupňového súdu, ktorý mal zato, že poranenie poškodenej bolo spôsobené veľmi slabou intenzitou a takto vedený útok na poškodenú bol minimálnej intenzity, čím sa vylučuje záver úmyselne spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví. Vyslovil názor, že úmysel obžalovaného spôsobiť ujmu na zdraví, bol zrejmý najmä z charakteru použitej zbrane a to sekery a na poškodenú P. X., ktorá je jeho družka, zaútočil obžalovaný zozadu, kedy ona žiadny útok nečakala. Z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní sa domnieva, že obžalovaný sa dopustil dvoch zločinov násilného charakteru a prečinu, uložený trest považuje vzhľadom na charakter spáchanej trestnej činnosti a osobu obžalovaného za neprimerane nízky a taktiež tu absentuje uloženie povinnosti spočívajúcej v zákaze požívania alkoholických nápojov. Navrhol preto, aby krajský súd sám vo veci rozhodol.

V dôvodoch odvolania podaného prostredníctvom obhajcu obžalovaný namietal, že okresný súd sa stotožnil s výpoveďou poškodenej P. X., a vôbec sa nezaoberal výpoveďou svedkov P. V. a D. X., ktorí zásadným spôsobom spochybňujú výpoveď poškodenej X., keď svedok P. V. bol prvý pri dverách pred začiatkom hasenia požiaru a po tom, čo mu obžalovaný otvoril dvere, poškodenej v izbe nebola, rovnako tak poškodenú svedkovia nevideli pri hasení požiaru, teda obžalovaný nemohol osobne brániť poškodenej v odchode. Vyslovil názor, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že dvere do izby, kde žil obžalovaný a žije s poškodenou sa neuzamykali na zámok, pretože boli poškodené, zvonku sa zamykali na visiaci zámok a zdnu sa zaisťovali kolíkom. Obvinenie z obmedzovania osobnej slobody vyvrátila poškodenej aj v listoch, ktoré napísala počas výkonu väzby obžalovanému do ÚVV v X. a ktoré boli odoslané súdu do spisu. Nesúhlasí ani s obvinením z prečinu nebezpečného vyhrážania, hádka ku ktorej došlo medzi ním a družkou P. X. bola bežná, takéto hádky boli u nich na dennom poriadku, a to hlavne preto, že obaja požívajú vo zvýšenej miere alkoholické nápoje. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vo veci rozhodol sám, alebo aby vec vrátil na rozhodnutie súdu prvého stupňa

Na základe podaného odvolania preskúmal krajský súd napadnutý rozsudok v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora je čiastočne dôvodné.

V posudzovanej trestnej veci bolo pred súdom prvého stupňa vykonané dokazovanie v podstate v takom rozsahu, ako to bolo v zmysle ust. § 2 ods. 10 Tr. por. pre správne zistenie skutkového stavu nevyhnutné. Dôkazy prvostupňový súd vyhodnotil spôsobom uvedeným v § 2 ods. 12 Tr. por. a takýmto postupom dospel k správnym skutkovým záverom. Krajský súd však považoval za potrebné prečítať zápisnicu o výpovedi svedkyne P. X. z prípravného konania, preto dokazovanie v tomto smere na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného doplnil.

Aj podľa názoru krajského súdu, vzhľadom na vykonané dôkazy, bolo v posudzovanej veci nepochybne preukázané, že skutok, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu, sa stal a že tento obžalovaný spáchal.

Obžalovaný síce jeho spáchanie poprel, keď uviedol, že v inkriminovaný večer doma spal, asi o 21.30 hod. sa zobudil a zistil, že jeho družka P. X. nie je doma, išiel za ňou k susede B. K., s ktorou sa pohádal, jej syn P. K. do neho sotil, sácali sa vzájomne, žiadnu sekeru on v ruke nemal, ani sekeru tam nevidel, keďže mal v sebe 3 ‰ alkoholu nič bližšie si nepamätal, pri odchode jeho družka zajajčala, neskôr mu Rómovia povedali, že sa udrela o kuchynskú linku, on potom u B. K. ešte vyfajčil cigaretu, družka odišla domov pred ním, po príchode domov družka doma nebola, on vypil ešte víno a na posteli zadriemal, potom počul krik, že horí, načo sa zobudil a videl, že pohovka je v plameňoch, požiar vznikol podľa neho od sviečky, ktorú používajú, lebo nemajú elektrinu, okno bolo rozbité od plameňov a videl P. V., ktorý hasil oheň, hasiči prišli takmer po požiar.

Zo spáchania skutku tak ako ho súd prvého stupňa ustálil je však obžalovaný v celom rozsahu usvedčovaný výpoveďou poškodenej P. X., ktorá na hlavnom pojednávaní využila svoje právo nevyvedať voči obžalovanému, ktorá v prípravnom konaní uviedla, že v inkriminovaný deň išla k synovej svokre B. K. pozerat' televízor, asi po dvoch minútach tam za ňou došiel obžalovaný, ktorý je jej druh a dal jej facku, keď sa ho pýtala, čo robí, keď mu nič neurobila, ešte ju požiadal o cigaretu, načo mu ona povedala, že nemá, zobral sekeru, ktorú mal jej syn P. K. položenú na piecke a touto sa na ňu obžalovaný zahnal ostrou časťou a hovoril pritom, že ju zabije, ona sa mu otočila chrbtom a vtedy pocítila bolesť na chrbte, keď sa obžalovaný znova na ňu zaháňal sekerou, priskočil k nemu jej syn P. K. a sekeru mu vytrhol z ruky, a túto hodil pod kreslo, ona potom odišla domov, kde za ňou prišiel obžalovaný, ktorý za ňou zatvoril dvere do izby a do ruky zobral zapálenú sviečku a podpálil ňou matrac, poškodenú pritom držal po celý čas za ruku a hovoril, že tu zhorí aj so svojimi deťmi, na dverách neboli kľučky iba zámok, kde jazýček zámku zapadol a nedali sa otvoriť, následne niekto búchal zvonku na dvere, obžalovaný ju pustil a ona ušla cez okno von.

V súlade s touto výpoveďou poškodenej vyznieva aj výpoveď svedka P. K., ktorý zhodne v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní uviedol, že v inkriminovaný večer bol v dome svojej svokry, B. K., kde prišla jeho mama, poškodená P. X., za ňou tam došiel obžalovaný, ktorý jej dal facku a potom na ňu zaútočil so sekerou, pričom ju zasiahol do chrbta, vyhrážal sa jej, že ju zabije, keď sa druhýkrát obžalovaný zahnal sekerou na poškodenú, prišiel k nemu a vytrhol mu sekeru z ruky, potom mama aj obžalovaný odišli domov, o požiar sa dozvedel len sprostredkovane. Uviedol, že on nemá dôvod poškodiť obžalovanému, ani sa na neho nehnevá.

V súlade s týmito výpoveďami poškodenej ako aj svedka P. K. vyznieva aj výpoveď svedkov F. K. st., F. K. ml. a B. K., ktorí vypovedali, že v inkriminovaný večer bol u nich obžalovaný aj poškodená, F. K. st. potvrdil, že napadnutie sekerou on nevidel, lebo bol v inej izbe, keď prišiel do kuchyne poškodená sa sťažovala na bolesti chrbta, pričom povedala, že ju obžalovaný udrel sekerou po chrbte, B. K. uviedla, že ukladala bielizeň vo vedľajšej izbe, kde počula ako obžalovaný vulgárne nadával poškodenej, potom počula bedákanie poškodenej, načo ona prišla do kuchyne, kde jej zať P. K. povedal, že obžalovaný udrel poškodenú po chrbte a on mu potom vytrhol z ruky sekeru a hodil ju pod kreslo. F. K. ml. uviedol, že on z domu odišiel za bratrancom a o napadnutí poškodenej mu povedal iba švagor P. K., aj tento svedok potvrdil, že v kuchyni mávajú sekeru na drevo a že po jeho príchode táto bola hodená pod kreslom.

Svedok P. V. uviedol, že má od obžalovaného prenajatú susednú izbu na prízemí, v čase skutku bol spolu s družkou D. X. a ich synom na návšteve u jeho rodičov na prvom poschodí toho istého domu, kde bývajú, o 21.30 hod. sa vracali do svojej izby, kde na chodbe bolo veľa dymu, obžalovaný stál na chodbe pred svojím bytom a povedal, že zapálil svoju izbu, nech všetko zhorí a nedovolí, aby ju išiel svedok hasiť, obžalovaný bol značne pod vplyvom alkoholu, ktorého potom svedok odsotil nabok, v izbe obžalovaného nikto nebol a v okne bola diera v strede trojdielného krídla okna, potom sa tam zbehlo viacej ľudí a pomáhali mu hasiť, následne prišli hasiči aj policajti, ktorí obžalovaného zobrali. Poškodenú on vôbec nevidel. Svedkyňa D. X. uviedla, že ona bola v tom čase tehotná a preto nešla na miesto požiaru, po požiar nevidela ani obžalovaného ani poškodenú.

Zo znaleckého posudku z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia chirurgia a traumatológia vyplýva, že poškodená P. X. utrpela povrchovú sečnú ranu chrbta v úrovni kože pri vonkajšom dolnom okraji ľavej lopatky prebiehajúcu horizontálne a neprenikajúcu celou hrúbkou kože s dobou liečenia 5-6 dní,

mechanizmus vzniku poranenia bol priamy a mohol byť spôsobený tak, ako to uvádza poškodená, sekera pôsobila veľmi slabou intenzitou.

Zo znaleckého posudku z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatria plyní, že obžalovaný v čase skutku netrpel žiadnou duševnou chorobou, bola u neho zistená duševná porucha- anomálna osobnosť s rysmi emočnej instability a disociality, alkoholizmus na II. vývojovom štádiu podľa Jellinekovej klasifikácie a jednoduchá alkoholová opitnosť ťažkého stupňa s agresiou (2,52 až 2,63 ‰), v čase skutku mohol obžalovaný spoznať nebezpečenstvo svojho konania a jeho vôľovo-určovacie schopnosti boli len čiastočne- nepodstatne znížené pod vplyvom jednoduchej ťažkej alkoholovej opitosti, ktorú si privodil sám, vedome a dobrovoľne. Pobyť obžalovaného na slobode môže byť potenciálne nebezpečný pre agresívne ebriety, ochranné liečenie však znalci uložiť nenavrhl, pretože nebola zistená patologická závislosť a obžalovaný má negatívny vzťah k liečbe. Za vhodné považovali obžalovanému uložiť zákaz požívania alkoholických nápojov. Znalci zistili súlad medzi spáchaným trestným činom a ostatnými intenciami osobnosti. Prípadné nepamätanie si obžalovaného na okolnosti skutku by bolo možné hodnotiť ako palimpsest, teda k nemu došlo až po skutku.

Vychádzajúc z taktu vykonaného dokazovania, nemal ani krajský súd dôvod poškodenej neveriť. Jej tvrdenia, že obžalovaný ju napadol so sekerou, potvrdil nielen svedok P. K., ale nepriamo aj svedkovia B. K. a F. K. st., ktorým hneď po skutku sama poškodená povedala, že ju obžalovaný uderil sekerou, verzii o tom, že sa poškodená uderila do kuchynskej linky, preto ani súd neuveril, navyše výpoveď poškodenej je v súlade aj so záverom znaleckého dokazovania, kde znalec konštatoval, že poškodená utrpela sečnú ranu, ktoré poranenie mohlo vzniknúť len pôsobením ostrého tenkého predmetu. Krajský súd nemal dôvod neuveriť výpovedi poškodenej ani pokiaľ táto uviedla, že obžalovaný úmyselne podpálil posteľ a držal ju za ruku s tým, že sa jej vyhrážal, že zhorí aj so svojimi deťmi, keď aj svedok P. V. vypovedal, že obžalovaný sa mu priznal, že on spôsobil požiar a dokonca tomuto svedkovi bránil obžalovaný v hasení, čo je v rozpore s výpoveďou obžalovaného, ktorý tvrdil, že oheň vznikol nešťastnou náhodou, keď on zaspal vplyvom požitého alkoholu, ktorú výpoveď aj súd považoval za účelovú vykonanú v snahe zbaviť sa trestnej zodpovednosti. V rozpore s výpoveďou poškodenej pritom nie je ani výpoveď svedka V., ktorý po príchode pred byt obžalovaného poškodenú tam nevidel, obžalovaného videl stáť pred dverami bytu a v okne videl diery, cez ktorú poškodená mohla z bytu ujsť. Keďže v spise nie sú zadokumentované ani poranenia či popáleniny obžalovaného, ktorý stál vedľa nej v čase vzniku požiaru a bol bezprostredne po skutku obmedzený na osobnej slobode a následne vzatý do väzby, nemusela ani poškodená utpieť poranenia z dôvodu vzniku požiaru ani z dôvodu skoku z okna na prízemí. Irelevantné je aj zisťovanie, akým spôsobom sa zatvárali, či nezatvárali dvere do bytu obžalovaného, keďže obmedzovanie osobnej slobody poškodenej spočívalo v tom, že obžalovaný držal poškodenú za ruku a týmto spôsobom jej bránil odísť. Výpoveď poškodenej bola podporená aj ďalším vo veci vykonaným dôkazom objektívneho charakteru, keď skutok obžalovaného je podľa znalcov psychiatrov, v súlade s osobnosťou obžalovaného. Skutočnosť, že k požiaru došlo, potom plyní aj zo správy Okresného riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru vo Vranove nad Topľou. Okrem výpovede obžalovaného iné dôkazy, ktoré by mohli mať vplyv na hodnovernosť výpovede poškodenej, zistené neboli.

Prvostupňový súd teda skutkový stav, aj podľa názoru krajského súdu, ustálil správne, a krajský súd sa stotožnil aj so záverom prvostupňového súdu pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu skutku, keď tento kvalifikoval konanie obžalovaného ako zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods.1, ods. 2 písm. d) Tr. zákona, pretože obžalovaný inému bránil užívať osobnú slobodu a taký čin spáchal na chránenej osobe, ktorou družka obžalovaného, s ktorou žil v spoločnej domácnosti, nepochybne je. Rovnako tak je nepochybné, že obžalovaný sa vyhrážal poškodenej smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania a to so zbraňou a na blízkej osobe, čím sa dopustil prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods. 2 písm. a), b) Tr. zákona. Obžalovaný, ktorý sa so sekerou v ruke a následne aj pri podpaľovaní vyhrážal poškodenej, že ju zabije, že zhoria jej deti, mohol vzbudiť u poškodenej dôvodnú obavu, čomu nasvedčuje aj následné konanie poškodenej, ktorá cez okno z bytu ušla.

Pochybil však prvostupňový súd pokiaľ konanie obžalovaného nekvalifikoval aj ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., teda ako prečin ublíženia na zdraví, keď obžalovaný sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k ublíženiu na zdraví v úmysle spôsobiť poškodenej ujmu na zdraví, keď obžalovaný sekeru nielen v ruke držal, ale touto zaútočil na poškodenú. Úmysel

obžalovaného v tomto prípade možno posudzovať nielen z charakteru zbrane, ktorú použil, ale je treba vychádzať aj z toho, akú intenzitu jeho konanie malo a proti ktorej časti tela poškodenej smerovalo. Obžalovaný útočil síce sekerou, o ktorej vedel, že jej použitie proti telu poškodenej môže mať za následok ujmu na zdraví, avšak útok bol vedený veľmi slabou intenzitou, spôsob útoku bol taký, že nemohol ohroziť životne dôležitý orgán. Preto v tejto časti krajský súd zmenil rozsudok prvostupňového súdu. Nestotožnil sa pritom s námietkami prokurátora, a to práve vzhľadom na intenzitu útoku ako aj časť tela, voči ktorej útok smeroval.

Pri ukladaní trestu zohľadnil krajský súd účel trestu vyplývajúci z ust. § 34 ods.1 Tr. zák., podľa ktorého má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, súčasne iných odradí od páchania trestných činov; pričom trest súčasne vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou, prihliadal aj na zásady ukladania trestu vyplývajúce z ustanovenia § 34 ods. 4 Trestného zákona. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy ako aj na okolnosti prípadu.

Správne prvostupňový súd rozhodol pokiaľ u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Tr. zák. ako aj pokiaľ u neho zistil príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., keďže vychádzajúc z jeho odpisu trestov tento má v tomto zázname doposiaľ okrem trestu, ku ktorému je ukladaný súhrnný trest odňatia slobody, jedenásť ďalších záznamov. Navyše z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR plynie, že obžalovaný sa aj dňa 27.5.2011 dopustil v mieste bydliska priestupku proti občianskemu spolunažívaniu tým, že fyzicky napadol poškodenú a spôsobil jej poranenia s dobou liečenia do 7 dní. Pochybil však prvostupňový súd, pokiaľ ako na príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák. neprihliadal na tú skutočnosť, že obžalovaný spáchal viac trestných činov.

Vzhľadom na to, že trest bol obžalovanému ukladaný za trestné činy spáchané skôr ako mu bol doručený trestný rozkaz Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 2T 59/2012 zo dňa 23.3.2012, bolo nevyhnutné postupovať podľa § 42 ods.1 Tr. zák. a uložiť obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody za použitia § 41 ods. 2 Tr. zák., podľa ktorého bola zákonom stanovená trestná sadzba prísnejšie trestného činu (zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods.2 Tr. zákona) vo výmere od troch do ôsmich rokov upravená postupom podľa § 41 ods.2 Tr. zákona, teda bolo nutné zvýšiť jej hornú hranicu o jednu tretinu a pri zistení prevahy príťažujúcich okolností zvýšiť aj dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu

v súlade s ustanovením § 38 ods. 4 Trestného zákona z dôvodu prevahy príťažujúcich okolností. Krajský súd sa stotožnil so záverom prvostupňového súdu, keď tento uložil trest odňatia slobody tesne nad dolnou hranicou trestnej sadzby zvýšenej o 1/3, ktorá je v tomto prípade 4 roky a 8 mesiacov, a pre výkon trestu zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, keďže obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený pre úmyselný trestný čin. K odvolacím námietkam prokuratúry sa žiada uviesť, že zákaz požívať alkoholické nápoje by bolo možné uložiť len v prípade podmieňného odloženia výkonu trestu odňatia slobody. Napokon abstinencia obžalovaného bude vynútená výkonom trestu odňatia slobody.

Vzhľadom na vyššie uvedené, bolo potrebné na základe odvolania podaného okresným prokurátorom napadnutý rozsudok postupom podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/, d/ Tr. por. v celom rozsahu zrušiť a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. zmeniť tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný